

Є, є в нас воля,

Є, є в нас доля,

Є, є земля в нас і небеса.

Є, є в нас гордість і є краса.

Щороку 9 листопада в нашій країні відзначається День української писемності і мови, згадується літописець Нестор. Саме в цей день в нашому ліцеї була проведена виховна година на тему: «Рідна мова – душа народу».

Майже тисячу років тому – ще в одинадцятому столітті у Київській Русі почали записувати свідчення про події, що відбувалися.

Історичні факти, народні легенди, перекази, розповіді старих людей, документи – все фіксувалось у літописах. Одним з перших літописців вважається монах Києво-Печерського монастиря Нестор. Він був надзвичайно обдарованою та освіченою людиною, знав кілька мов, читав візантійські історичні хроніки, старовинні договори, легенди і намагався встановити імена слов'янських князів, історію міст. Гусячим пером виводив він кожен літеру, щось шукав, відбирав, думав. Створення літописів вважалося справою важливою.

Наше слов'янське письмо – знайомі і звичні літери абетки – пройшло довжелезний шлях, коли дійшло до нас.

Під час виховного заходу учні разом з бібліотекарем Березняк Іриною Петрівною та художніми курівниками А.М. та М.В. Мехинками у вишиванках виконували українські пісні: «Ой хмелю ж, мій хмелю», «Я люблю Україну свою», «Лише у нас на Україні», «Ой під вишнею», «Я у тебе одна». Була розіграна сценка «Прийшов Наум – пора братись за ум». В залі бібліотеки, де проходив захід, прозвучали українські прислів'я та приказки: «Не збирай синові худоби, а збирай йому розум», «Гни дерево, поки молоде, учи дітей, поки малі».

Мова нашого народу відобразила його досвід, дивовижну спостережливість за вдачею людини, свідченням чого є хоча б оці прізвища: Білозір, Гуляйполе, Пали люлька, Макоїд, Нестріляйко, Тхір, Круть, Корж та ін.

Цю спостережливість бачимо і в сотнях українських приказок та прислів'їв: «Як гляне серце в'яне», «Я його люблю, як собака палку», «Вона за ним сохне, а він і не охне».

Українською мовою можна висловлювати найрізноманітніші людські почуття. Вона запашна, співуча, гнучка, милозвучна, сповнена музики і квіткових пахощів. В кінці дійства прозвучала пісня «Боже, Україну збережи», яка була підхоплена всіма присутніми в залі, горіли світлим вогником в руках виступаючих запалені воскові свічки.

Викладач КПАЛ Л.І. Сизоненко